

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 189.429 van 13 januari 2009
in de zaak A. 132.138/X-11.265.**

In zake : 1. Nicole MAERTENS-VAN NESTE,
 wonende te 8940 GELUWE,
 Beselarestraat 114,
 2. Pierre VAN NESTE,
 wonende te 7500 TOURNAI,
 Chaussée de Renaix 194

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te 9255 BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Nicole MAERTENS-VAN NESTE en Pierre VAN NESTE op 22 januari 2003 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 26 november 2002 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw waarbij de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de stad Kortrijk van openbaar nut wordt verklaard;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 16 maart 2006 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 december 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad S. DE TAEYE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERFAILLIE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat F. DE BISSCHOP, die loco advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De feiten

1.1. De verzoekende partijen zijn mede-eigenaars van een perceel gelegen te Kortrijk, kadastraal bekend sectie B, nr. 537/b.

1.2. Op 31 mei 2002 dient de n.v. Aquafin op grond van artikel 32octies, § 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bij de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw een aanvraag in om een verklaring van openbaar nut te verkrijgen voor de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur op het grondgebied van de stad Kortrijk. Het project omvat onder meer een inneming op het perceel nr. 537/b van de verzoekende partijen (inneming 11).

1.3. Op 12 augustus 2002 dienen de verzoekende partijen, in het kader van het openbaar onderzoek, een bezwaarschrift in. Zij vragen :

“(…) de inneming op te schuiven naar het Noorden, om volgende redenen :

1. geen meerkost voor Aquafin, wel integendeel;

2. de hen overblijvende grond minder wordt beschadigd, gezien het tracé dichter zou lopen bij de WEIMEERSBEEK S.10-7, in plaats van MIDDENIN hun eigendom; dit alles zoals getekend op HIERAANGEHECHT PLAN.

Dit moet gebeuren met respect van de 5 m non aedificandi te nemen van de gezegde beek; en met overbrenging van de geplande PUT 17 naar de grens tussen Inn. 11 en Inn. 12; en van PUT 18 dicht bij de bocht van voormelde beek”.

1.4. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk en de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen verlenen voorwaardelijk gunstige adviezen.

1.5. Op 21 november 2002 geeft de afdeling Water van AMINAL eveneens een gunstig advies.

1.6. Bij het thans bestreden ministerieel besluit van 26 november 2002 wordt de bouw van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur (project nr. 20.307) op het grondgebied van de stad Kortrijk van openbaar nut verklaard ten gunste van de n.v. Aquafin.

1.7. Omtrent de bezwaren van de verzoekende partijen wordt in dat besluit het volgende gesteld :

“Overwegende dat de heer Vanneste Pierre, Chaussée de Renaix 90 te 7500 Tournai en mevrouw Vanneste Nicole, Beselarestreet 114 te 8940 Geluwe, eigenaars van het perceel kadastraal bekend onder afdeling 10, sectie B, nummer 537 b, bezwaar indiende bij aangetekend schrijven van 12 augustus 2002;

Overwegende dat door Aquafin contact zal worden genomen met de erfgenamen van mevrouw Roelandt Marie-Louise om het dossier nader te bespreken en de nodige overeenkomsten in der minne trachten af te sluiten;

Overwegende dat er ter hoogte van insepctieput P17 er een wachtaansluiting is voorzien voor een huisaansluiting nr. 13 met schild in gres diameter 200 mm; dat daartoe de inplantingsplaats van het inspectiedeksel voorzien is in de wegenis opdat de hinder voor de landbouw minimaal is en ook de aansluiting kan worden uitgevoerd;

Overwegende dat de collector wordt aangelegd op een stedenbouwkundig onbebouwbaar perceel gelegen in agrarisch gebied en de normale landbouwactiviteiten kunnen worden verder gezet na aanleg van de collector.

Overwegende dat het inspectiedeksel P18 wordt voorzien tegen de perceelsgrens van het naburig perceel opdat hier eveneens de hinder maximaal wordt beperkt;

Overwegende dat dit rechtlijnig tracé zowel technisch als financieel de beste oplossing is”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De aangevoerde middelen

De verzoekende partijen voeren de volgende drie middelen aan :

“2.3. Eerste middel : schending van de Wet Motivering Bestuurshandelingen : gebruik van verkeerde gegevens ter motivatie van de bestreden beslissing.

Deze wet bepaalt dat de juridische en feitelijke overwegingen dermate moeten vermeld worden - en dit op een afdoende manier - zodat de rechtsonderhorige kan nagaan op welke basis de overheid zich steunt om een bepaalde beslissing te nemen.

Verzoekers stellen vast dat de overheid (i.c. de Vlaamse Gemeenschap bij monde van haar Vlaams Minister van Leefmilieu en Landbouw) in haar besluit zegt dat

‘...de collector wordt aangelegd op een stedenbouwkundig onbebouwbaar perceel gelegen in agrarisch gebied en de normale landbouwactiviteiten kunnen worden verder gezet na aanleg van de collector...’

Bestreden beslissing p. 4 - al. 5

Deze motivatie is niet correct.

Verzoekers verpachten het kwestieuze stuk grond aan een landbouwer, die deze grond momenteel gebruikt als weiland.

Stellen dat deze grond onbebouwbaar is, is echter flagrant onjuist.

* Dit stuk grond is gelegen in een vruchtbare zone, waarbij de tendens tot omschakeling naar tuinbouwactiviteiten bij de omliggende landbouwers zéér groot is. Het is dan ook niet ondenkbeeldig dat de huidige pachter dit stuk grond omploegt en bewerkt zodat het geschikt wordt voor het kweken en telen van groenten oa. bloemkool, prei, spruiten, ...

Uiteraard zal de aanwezigheid van een ondergrondse leiding, gelegen dwars over het perceel de huidige pachter - bij eventuele omschakeling - danig parten spelen.

* Niet alleen berokkent het goedgekeurde tracé schade aan de zittende pachter, zo ook aan verzoekers : immers de waarde van het perceel zal gereduceerd worden tot minder dan de helft, gezien dit stuk grond - omringd door ander akkerland - niet meer kan omgeploegd worden.

* Tevens is het totaal onjuist dat dit perceel grond stedenbouwkundig onbebouwbaar zou zijn. Het is - gezien bovenstaande argumentatie - zéér realistisch dat de pachter op dit stuk grond een serre zou kunnen plaatsen. Het plaatsen van een serre is onderworpen aan een stedenbouwkundige vergunning. Een dergelijke serre kan echter op de grond van verzoekers niet eens geplaatst worden, gezien het bestaand tracé van de leidingen en de aanwezigheid van de erfdienstbaarheid die op het perceel wordt gelegd.

Verzoekers hebben dit in hun bezwaarschrift aangehaald. Er werd hierop echter geenszins correct, laat staan op enige manier op geantwoord.

Er wordt enkel gemotiveerd dat de normale landbouwactiviteit kan worden verder gezet na de aanleg van de collector.

Er kan derhalve besloten worden dat de Vlaamse Gemeenschap i.c. de Vlaamse Minister voor Leefmilieu en Landbouw niet op een voldoende formele en juridische manier tot een correcte afweging is gekomen van de aanwezige gegevens om tegemoet te komen aan het ingediende bezwaarschrift.

De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden.

2.4. Tweede middel : de bestreden beslissing is niet op afdoende manier gemotiveerd met formele en juridische argumenten.

De Vlaamse Gemeenschap i.c. de Vlaamse Minister voor Leefmilieu en Landbouw laat in haar motivering achterwege om aan te tonen waarom het vooropgestelde tracé het beste tracé zou zijn, en niet het tracé zoals door verzoekers in hun bezwaarschrift is aangeduid (...)

Verzoekers zijn in hun bezwaarschrift duidelijk : zij beseffen dat zij het uit te voeren project van Aquafin niet kunnen tegenhouden. Zij zijn zelfs akkoord dat Aquafin dergelijke projecten uitvoert : dit is in het welzijn van de burgers van Rollegem (Kortrijk).

Zij zijn echter ten eerste gestoord door het feit dat het voorgestelde tracé van deze leidingen midden hun eigendom zou lopen. Zij hebben aan Aquafin gevraagd deze leiding dicht bij de scheidingsgrens (bestaande Weimeersbeek) te leggen. Dit zou ZONDER meerkost kunnen gebeuren. In hun bezwaarschrift wordt dit alternatief tracé duidelijk aangeduid op het bijgevoegde plan.

In het Ministerieel Besluit wordt hierop NIET ingegaan. Verzoekers hebben het (...) gissen naar waarom hun voorgesteld tracé niet minstens evenwaardig zou zijn dan het tracé dat dwars midden door hun eigendom gaat.

Derhalve kan besloten worden dat de Vlaamse Gemeenschap i.c. de Vlaamse Minister voor Leefmilieu en Landbouw niet op een voldoende formele en juridische manier tot een correcte afweging is gekomen om tegemoet te komen aan het ingediende bezwaarschrift van verzoekers.

Het is immers vaststaande rechtspraak van de Raad van State dat er een wettigheidscontrole uitgeoefend wordt op de overheid, en dienvolgens wordt nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of deze overheid deze gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen (...) De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden.

2.5. Derde middel : de bestreden beslissing antwoordt niet op de gestelde argumenten van verzoekers, zoals vermeld in hun bezwaarschrift.

Het bezwaarschrift van verzoekers maakt melding van het opschuiven van het bestaande tracé naar het noorden, gezien dit 1/ geen meerkost zou betekenen en 2/ de overblijvende grond minder zou beschadigd worden.

Daarenboven vragen verzoekers een respect voor de 5m. zone non aedificandi te nemen vanaf de Weimeersbeek (...)

Zodoende kan zowel de leiding worden aangelegd, maar wordt de eigendom van verzoekers niet dwars midden ondergronds bezwaard; volgens hun doordacht tracé liggen deze leidingen enkel aan de noordelijke kant van hun eigendom, waardoor er genoeg ruimte nog zou kunnen zijn om eventueel een serre door de zittende pachter te plaatsen bij omschakeling van zijn landbouwactiviteit.

Verzoekers hebben dit klaar en duidelijk in hun bezwaarschrift gemeld; er kan immers op de ondergrondse leidingen geen serre en/of schuthok voor dieren geplaatst worden. Indien het tracé - zoals voorgesteld door Aquafin - gehandhaafd wordt, dan is er op de totale oppervlakte van de eigendom van verzoekers geen mogelijkheid hiertoe, gezien de 5m. zone non aedificandi.

Op deze argumenten werd niet geantwoord.

Nochtans bevat dit argument voldoende inhoudelijke kracht om de bevoegde overheid tot nadenken te stemmen én om na grondige overweging eventueel in te gaan op de aangereikte bezwaren van verzoekers.

Derhalve is de bestreden beslissing minstens op een onvoldoende manier overwogen en tot stand gekomen; door het voorbijgaan aan de aangereikte argumentatie, dient de bestreden beslissing vernietigd te worden”;

2.2. Beoordeling

2.2.1. Op grond van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991 houdende vaststelling van regelen met betrekking tot de uitvoering van werken door de n.v. Aquafin, genomen in toepassing van de artikelen 32septies en 32octies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, dient de aanvraag tot verklaring van

openbaar nut aan een openbaar onderzoek te worden onderworpen en dient het proces-verbaal met de tijdens het openbaar onderzoek ingediende schriftelijke en mondelinge bezwaren en opmerkingen aan het Bestuur Milieu-investeringen te worden toegezonden, die het samen met zijn advies aan de Vlaamse minister bevoegd voor het Leefmilieu overmaakt. Hieruit volgt dat uit de ministeriële beslissing, die een bestuurshandeling is die krachtens de wet van 29 juli 1991 uitdrukkelijk gemotiveerd moet worden, dient te blijken dat de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren en opmerkingen werden onderzocht, alsmede op grond van welke motieven werd geoordeeld dat die bezwaren en opmerkingen niet gegrond zijn.

2.2.2. Om het voorstel van de verzoekende partijen tot wijziging van het tracé van de collector af te wijzen, wordt in het bestreden besluit vooreerst gesteld “dat de collector wordt aangelegd op een stedenbouwkundig onbebouwbaar perceel gelegen in agrarisch gebied en de normale landbouwactiviteiten kunnen worden verder gezet na aanleg van de collector”.

Artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt : “De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgellegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. (...)”.

Gelet op de voormelde bepaling, faalt het motief dat het perceel van de verzoekende partijen “stedenbouwkundig onbebouwbaar” is, in rechte. Het aansluitend motief dat “de normale landbouwactiviteiten kunnen worden verder gezet na aanleg van de collector”, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

2.2.3. In het bestreden besluit wordt voorts gesteld dat “dit rechtlijnig tracé zowel technisch als financieel de beste oplossing is”. Dit motief betreft een loutere stijlformule die op geen enkele wijze duidelijk maakt waarom het door de verzoekende partijen voorgestelde tracé, dat overigens eveneens rechtlijnig is, technisch en financieel een minder goede oplossing zou zijn.

2.2.4. De overwegingen in het bestreden besluit met betrekking tot de lokalisatie van de inspectieputten P17 en P18, verantwoorden ten slotte evenmin op afdoende wijze waarom het voorstel van de verzoekende partijen tot verplaatsing

van het tracé van de collector werd afgewezen. De uitvoerige motivering in de laatste memorie van de verwerende partij kan dit niet goedmaken.

2.2.5. De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 26 november 2002 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw waarbij de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de stad Kortrijk van openbaar nut wordt verklaard.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien januari 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	J. CLEMENT,	staatsraad,
	S. DE TAEYE,	staatsraad,
Mevr.	S. DE CLERCQ,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DE CLERCQ.

R. STEVENS.